

Απόφαση 238/2014 Μονομελούς Εφετείου ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δημοσιευμένη σε ΠΕΙΡΝ 2015 σελ. 43

Εταιρείες. Άρση της αυτοτέλειας του νομικού προσώπου. Έφεση κατά ερήμην απόφασης. Πραγματική έδρα. Οφειλή συνάλλαγμα. Καταχρηστική συμπεριφορά ως κατάχρηση θεσμού. Υπάγεται στην ρύθμιση του ΑΚ 281. Δεν συνιστά καταχρηστική συμπεριφορά μόνη η συγκέντρωση των περισσότερων ή και όλων των μετοχών ανώνυμης εταιρείας ή των μεριδίων εταιρείας περιορισμένης ευθύνης σε ένα μόνον πρόσωπο, ακόμη και αν αυτό είναι ο διευθύνων σύμβουλος ή ο διαχειριστής της εταιρείας που την ελέγχει έτσι τυπικά και ουσιαστικά αφού η μονοπρόσωπη εταιρεία αναγνωρίζεται από το δίκαιο. Δεν συνιστά καταχρηστική συμπεριφορά η επιλογή της επιχειρηματικής δράσης μέσω εταιρείας ώστε αυτή να λειτουργήσει ως μηχανισμός απορρόφησης των τυχόν δυσμενών συνεπειών της επιχειρηματικής δραστηριότητάς. Δεν συνιστά καταχρηστική συμπεριφορά η ταύτιση των συμφερόντων της εταιρείας με αυτά του βασικού μετόχου ή εταίρου της ή η συστηματική παροχή εγγυήσεων υπέρ της εταιρείας, ούτε η εμφάνισή τους ως των ουσιαστικών φορέων της επιχείρησης. Η κατάχρηση της εταιρείας υπάρχει όταν η εταιρεία χρησιμοποιείται για καταστρατήγηση του νόμου, με δόλο αποφυγή υποχρεώσεων τις οποίες ανέλαβε πάνω από τα όρια των δυνατοτήτων του. Η άρση ισχύει μόνο για την συναλλαγή για την οποία κρίνεται. Εξακολουθεί να οφείλει και η εταιρεία σε ολόκληρο το οφειλόμενο ποσό. Αγωγή εταιρείας λιπαντικών κατά της εναγομένης η οποία εδρεύει στην Κύπρο αλλά η πραγματική έδρα της βρίσκεται στον Πειραιά όπου και ο τόπος πληρωμής την οποία προμήθευσε με προϊόντα και του δεύτερου εναγομένου ως μοναδικού κυρίως μετόχου Προέδρου του ΔΣ. Δεν αποδείχθηκε ότι ο εφεσίβλητος δεύτερος εναγόμενος καλυπτόμενος πίσω από τον εταιρικό μανδύα αυτής, τη χρησιμοποίησε, κατά κατάχρηση της νομικής της προσωπικότητας, για να καταστρατηγήσει το νόμο και να προκαλέσει δολίως ζημία στην ενάγουσα. Δεν αποδείχθηκε ότι ο δεύτερος εναγόμενος ελέγχει την πρώτη εναγόμενη εταιρεία. Για την απόδειξη των ισχυρισμών της η ενάγουσα είχε προσκομίσει ανεπιβεβίωτα δημοσιεύματα σε εφημερίδες, ηλεκτρονικό μήνυμα του δεύτερου εναγομένου που το υπέγραφε όμως ως εκπρόσωπος άλλη εταιρείας, την σύνθεση του ΔΣ της εταιρείας στην οποία μετέχει ο εναγόμενος και η οικογένειά του και δημοσίευση από την οποία προκύπτει ότι διευθυντής της εναγόμενης εταιρείας είναι ο αδελφός του. Δεν εξετάστηκε μάρτυρας ούτε πρωτόδικα ούτε στο Εφετείο. Δεκτή η έφεση. Εκκαλείται η με αριθμ. 755/2012 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιά που δέχθηκε την αγωγή ως προς τον δεύτερο εναγόμενο. Απορρίπτεται αγωγή και ως προς τον δεύτερο εναγόμενο.

Αριθμός 238 /2014
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΝΑΥΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Σοφία Λιγνού , Εφέτη , την οποία όρισε η Προϊσταμένη του Εφετείου και από τη Γραμματέα Καλλιόπη Δερμάτη .

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στον Πειραιά στις 24-10-2013, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ των :

ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ :του, κατοίκου Αθηνών, ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Παναγιώτη Γραμματικόπουλο.

ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ : Εδρεύουσας στη Λεμεσό Κύπρου Εταιρείας με την επωνυμία «..... LTD » νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Γεώργιο Αλμπούρα.

Η εφεσίβλητη άσκησε την από 18-12-2009 και με αριθμ. εκθεσ. κατάθ. 12699/2009 αγωγή της ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιώς κατά την τακτική διαδικασία απευθυνόμενη κατά της εταιρείας με την επωνυμία <<..... LTD >> - 1ης εναγομένης και του εφεσιβλήτου - 2ου εναγομένου και ζήτησε τα σε αυτήν αναφερόμενα . Το παραπάνω Πρωτοδικείο δικάζοντας ερήμην των εναγομένων με την 755/2012 οριστική του απόφαση δέχτηκε εν μέρει την αγωγή . Κατά της παραπάνω αποφάσεως παραπονείται ο 2ος εναγόμενος και ήδη εκκαλών με την κρινόμενη από 24-4-2012 και με αριθμ. εκθεσ. κατάθ. 482/ 2012 έφεσή του προς το Δικαστήριο αυτό, η οποία γράφτηκε στο πινάκιο και προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 21/3/2013 και κατόπιν αναβολής εκ του πινακίου για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά της από το οικείο πινάκιο και συζητήθηκε.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως και την εκφώνησή της από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως παραπάνω αναφέρεται , οι δε πληρεξούσιοι δικηγόροι τους αναφέρθηκαν στις προτάσεις τους .

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με το άρθρο 528 Κ.Πολ.Δ., όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 44 του ν. 3994/2011 που ισχύει στην προκειμένη περίπτωση που η έφεση ασκήθηκε μετά από την θέση του σε ισχύ (αρθ. 77, 25-7-2011) "αν ασκηθεί έφεση από τον διάδικο που δικάστηκε ερήμην, η εκκαλούμενη απόφαση εξαφανίζεται μέσα στα όρια που καθορίζονται από την έφεση και τους προσθέτους λόγους, ανεξάρτητα από τη διαδικασία που τηρήθηκε. Ο εκκαλών δικαιούται να προβάλει όλους τους ισχυρισμούς που μπορούσε να προτείνει πρωτόδικως". Από τη διάταξη αυτή, προκύπτει ότι, αν ασκηθεί έφεση κατά ερήμην απόφασης, η οποία λειτουργεί ως υποκατάστατο αναιτιολόγητης ανακοπής ερημοδικίας, εξαφανίζεται η εκκαλούμενη απόφαση

μέσα στα όρια του μεταβιβαστικού αποτελέσματος της έφεσης, χωρίς έρευνα των λόγων της έφεσης (ΑΠ 280/2012, ΝΟΒ 2013/132, ΑΠ 1906/2008 ΝΟΜΟΣ, ΕΦΠΑΤΡ 226/2012 ΝΟΜΟΣ) και ο εκκαλών δικαιούται να προβάλει με το δικόγραφο της εφέσεως και τις προτάσεις του όλους τους ισχυρισμούς που μπορούσε να προβάλει και πρωτοδικώς (βλ. Εφ. Δωδ. 136/2009 ΝΟΜΟΣ). Του παρέχεται δηλαδή η ευκαιρία, δεδομένου ότι δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, αλλά δικάστηκε ως εάν ήταν παρών, όπως, εντός των ορίων του μεταβιβαστικού αποτελέσματος της εφέσεως, ακουστεί και προβάλει στο Εφετείο όσους ισχυρισμούς μπορούσε να προτείνει πρωτοδικώς επανορθώνοντας με την έφεση τις συνέπειες που η απουσία του ενδεχομένως, επέφερε. Επομένως, για την εξαφάνιση της πρωτοδικής απόφασης, εφόσον αυτή εκδόθηκε ερήμην του διαδίκου, δεν απαιτείται να ευδοκιμήσει προηγουμένως κάποιος λόγος της εφέσεως, αλλά αρκεί η τυπική παραδοχή της, καθόσον αυτή έχει τα αποτελέσματα της καταργηθείσας ανατιολόγητης ανακοπής (ΑΠ 1015/2005 ΕλλΔνη 46 σελ.1100, ΕΦΛΑΜ 22/2011 ΝΟΜΟΣ). Στην προκειμένη περίπτωση, η εφεσίβλητη άσκησε την από 18-12-2009 και με αριθμ. εκθεσ.κατάθ. 12699/2009 αγωγή της ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιώς κατά την τακτική διαδικασία απευθυνόμενη κατά της εταιρείας με την επωνυμία <<..... (..... LTD) >> - 1ης εναγομένης και του εφεσίβλητου - 2ου εναγομένου, στην οποία εξέθετε ότι τόσο αυτή δηλ. η εδρεύουσα στην Κύπρο ενάγουσα εταιρεία όσο και η πρώτη εναγόμενη εταιρεία δραστηριοποιούνται διενθώς στον κλάδο του εφοδιασμού πλοίων με καύσιμα και λιπαντικά ενώ ο δεύτερος εναγόμενος και ήδη εκκαλών είναι ο μοναδικός άλλως ο κύριος μέτοχος, πρόεδρος του Δ.Σ. και νόμιμος εκπρόσωπος της πρώτης εναγόμενης, ο οποίος, καλυπτόμενος πίσω από τον εταιρικό μανδύα αυτής, τη χρησιμοποιεί, κατά κατάχρηση της νομικής της προσωπικότητας, για να καταστρατηγήσει το νόμο και να προκαλέσει δολίως ζημία σε τρίτους δανειστές του, μεταξύ των οποίων και η ενάγουσα. Ειδικότερα εξέθετε ότι ο δεύτερος εναγόμενος ελέγχει την πρώτη εναγόμενη εταιρεία και λαμβάνει όλες τις κρίσιμες για τη λειτουργία και τη δραστηριότητά της αποφάσεις, τη χρησιμοποιεί ως παρένθετο πρόσωπο με μοναδικό σκοπό την αποφυγή αναλήψεως ατομικών ευθυνών κατά τη διενέργεια των επιχειρηματικών του δραστηριοτήτων και ως εκ τούτου ευθύνεται εις ολόκληρον με την πρώτη εναγόμενη με την χρέη της έναντι των δανειστών της. Επιπλέον εξέθετε ότι , παρότι η καταστατική έδρα της πρώτης εναγόμενης κεφαλαιουχικής εταιρείας βρίσκεται στην Κύπρο, η πραγματική έδρα αυτής βρίσκεται στην Αθήνα, όπου και ασκείται πραγματικά η διοίκηση αυτής και λαμβάνονται οι βασικές για τη λειτουργία της αποφάσεις από τον δεύτερο εναγόμενο, χωρίς, ωστόσο, να έχουν τηρηθεί οι διατυπώσεις ιδρύσεως (συστάσεως και δημοσιότητας) που επιτάσσει το ελληνικό δίκαιο για τον εταιρικό της τύπο, με αποτέλεσμα η εν λόγω εταιρεία να είναι άκυρη στην Ελλάδα ως κεφαλαιουχική εταιρεία και να θεωρείται ως «εν τοις πράγμασι» ομόρρυθμη εταιρεία με αποτέλεσμα να ευθύνεται ο δεύτερος εναγόμενος, που είναι ο μοναδικός άλλως κύριος μέτοχος και νόμιμος εκπρόσωπός της, εις ολόκληρον μ' αυτήν για τις έναντι τρίτων υποχρεώσεις της. Ακολούθως εξέθετε ότι δύναμις διαδοχικών συμβάσεων πώλησης που κατήρτισε η ενάγουσα και ήδη εφεσίβλητη στον Πειραιά με τον δεύτερο εναγόμενο, ενεργούντα υπό την ιδιότητά του ως νομίμου εκπροσώπου της πρώτης εναγόμενης, πώλησε στην τελευταία, προκειμένου αυτή να μεταπωλήσει στις πλειοκτήτριες εταιρείες των ειδικά αναφερομένων στην αγωγή πλοίων, τις ειδικά αναφερόμενες κατά ποιότητα, είδος και τιμή μονάδος ποσότητες λιπαντικών.

Ότι για καθεμία από τις επιμέρους συμβάσεις πώλησης εκδόθηκαν από την ενάγουσα αντιστοίχως : ι) το υπ' αριθμ. 2906/17-01-2008 τιμολόγιο ποσού 13.520,40 δολαρίων Η.Π.Α., το αντίτιμο δε συμφωνήθηκε να καταβληθεί στον Πειραιά ως την 10-3-2008 , ιι) το υπ' αριθμ. 3057/29-02-2008 τιμολόγιο ποσού 30.373,70 δολαρίων Η.Π.Α. , το αντίτιμο δε συμφωνήθηκε να καταβληθεί στον Πειραιά έως την 11-4-2008 και ιιι) το υπ' αριθμ. 3338/20-05-2008 τιμολόγιο ποσού 2.342,48 δολαρίων Η.Π.Α., το αντίτιμο δε συμφωνήθηκε να καταβληθεί στον Πειραιά έως την 5-7-2008 . Ότι, μολονότι τα συμφωνηθέντα εμπορεύματα παραδόθηκαν στα αναφερόμενα στην αγωγή πλοία, οι εναγόμενοι δεν κατέβαλαν κατά τα συμφωνηθέντα και εξακολούθησαν να οφείλουν μέχρι σήμερα τα ως άνω τιμήματα. Με βάση τα περιστατικά αυτά, η ενάγουσα ζητούσε να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι, ευθυνόμενοι εις ολόκληρον ο καθένας για τους προαναφερθέντες νομικούς λόγους , με απόφαση προσωρινά εκτελεστή, να της καταβάλουν για την ανωτέρω αιτία (συμβάσεις πώλησης) καθώς και ως αποζημίωση εξ αδικοπραξίας, επικαλούμενη ότι αυτοί εισέπραξαν εν συνεχεία από τις πλειοκτήτριες των ως άνω πλοίων εταιρείες το τίμημα από τη μεταπώληση των ανωτέρω πωληθέντων προς αυτούς ποσοτήτων λιπαντικών με την ψευδή βεβαίωση ότι είχαν καταβάλει στην ενάγουσα το πιο πάνω οφειλόμενο τίμημα, άλλως κατά τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού, το συνολικό ποσό των 46.236,58 δολαρίων Η.Π.Α., άλλως το ισάξιο σε ευρώ του ως άνω ποσού με βάση τη συναλλαγματική ισοτιμία ευρώ και δολαρίων Η.Π.Α. κατά την ημέρα της πληρωμής, νομιμώτως το επιμέρους ποσό των 13.520,40 δολαρίων Η.Π.Α. από 11-03-2008, το επιμέρους ποσό των 30.373,70 δολαρίων Η.Π.Α. από 12- 04-2008 και το επιμέρους ποσό των 2.342,48 δολαρίων Η.Π.Α. από 06-07- 2008, άλλως με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Τέλος, ζητούσε να απαγγελθεί προσωπική κράτηση κατά του δεύτερου εναγόμενου ως μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης της απόφασης που θα εκδοθεί, και να καταδικασθούν οι εναγόμενοι στην πληρωμή των δικαστικών της εξόδων.

Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, δίκασε την υπόθεση ερήμην των εναγομένων κατά την τακτική διαδικασία και με την με αριθμό 755/2012 οριστική απόφασή του, αφού απέρριψε : α) ως αόριστη την επικουρική βάση του αδικαιολόγητου πλουτισμού, εφαρμόζοντας τις αντίστοιχες διατάξεις του ελληνικού ουσιαστικού δικαίου , σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1 παρ.1, 2 παρ.1 και 10 παρ.1 του Κανονισμού (ΕΚ) 864/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 11ης Ιουλίου 2007 , β) ως νομικά αβάσιμη την εκ της αδικοπραξίας αντικειμενικά σωρευόμενη βάση της αγωγής εφαρμόζοντας τις διατάξεις του εσωτερικού ουσιαστικού δικαίου σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1 παρ.1 , 2 παρ.1 και 4 παρ.1 και 3 του ως άνω Κανονισμού (ΕΚ) 864/2007 , γ) ως νομικά αβάσιμη την κύρια βάση της αγωγής που στηριζόταν στην εις ολόκληρον ευθύνη του δεύτερου εναγομένου και ήδη εκκαλούντος με την πρώτη εναγόμενη για την εκπλήρωση των ενδίκων υποχρεώσεων της τελευταίας λόγω της ακυρότητας της σύστασης της πρώτης (εναγόμενης εταιρείας) ως κεφαλαιουχικής εταιρείας κατά τις διατάξεις του ελληνικού ουσιαστικού δικαίου, κρίνοντας ότι στην προκειμένη περίπτωση ως προς τη σύσταση και ικανότητα δικαίου της πρώτης εναγόμενης εφαρμοστέο είναι το δίκαιο της έδρας της δηλ. της Κύπρου και όχι το ελληνικό, και δ) ως νομικά αβάσιμο το αίτημα περί επιδίκασης αυτούσιου του οφειλόμενου ποσού των 46.236,58 δολαρίων ΗΠΑ , έκρινε την αγωγή ορισμένη και νομικά βάσιμη : α) ως προς την έτερη κύρια βάση της εις ολόκληρον ευθύνης των εναγομένων που στηρίζεται στην κατάχρηση της νομικής προσωπικότητας της πρώτης εναγόμενης εκ μέρους του δεύτερου εναγομένου και μυν εκκαλούντος, εφαρμόζοντας το ελληνικό ουσιαστικό δίκαιο, και β) ως προς το επικουρικό αίτημα καταψήφισης του ισόποσου σε ευρώ του προαναφερθέντος οφειλομένου ποσού των 46.236,58

δολλαρίων ΗΠΑ με βάση τη συναλλαγματική ισοτιμία των δύο νομισμάτων κατά την ημέρα πληρωμής, και δέχτηκε την αγωγή ως προς αυτή τη βάση της και ως ουσιαστικά βάσιμη υποχρεώνοντας τους εναγομένους να καταβάλουν ευθύνόμενοι σε ολόκληρον ο καθένας το ανωτέρω ποσό νομιμοτόκως από την ημερομηνία που το κάθε επιμέρους ποσό ήταν καταβλητέο και απήγγειλε σε βάρος του δεύτερου εναγομένου προσωπική κράτηση ως μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης της απόφασης διάρκειας ενός μηνός. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται μόνο ο δεύτερος εναγόμενος και νυν εκκαλών με την κρινόμενη από 24-4-2012 και με αριθμ. εκθες. καταθ. 482/2012 έφεσή του προς το Δικαστήριο τούτο, ζητώντας για τους ειδικότερα αναφερόμενους σε αυτήν λόγους την εξαφάνιση της εκκαλουμένης απόφασης κατά τις διατάξεις της με τις οποίες δέχτηκε την αγωγή ως ουσιαστικά βάσιμη ως προς αυτόν, προκειμένου να απορριφθεί η αγωγή στο σύνολό της. Η κρινόμενη έφεση ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα, εφόσον, αποδεικνύεται ότι η εκκαλουμένη απόφαση επιδόθηκε στον 2ο εναγόμενο στις 4/4/2012 (βλ. τη σφραγίδα του δικαστικού επιμελητή που την επέδωσε πάνω στην προσκομιζόμενη απόφαση) ενώ η κρινόμενη έφεση κατατέθηκε στη γραμματεία του αρμοδίου Δικαστηρίου νομοτύπως και εμπροθέσμως στις 24/4/2012 (αρθ. 495 παρ.1 και 2, 511, 513 παρ.1 περ.β, 516 παρ.1, 517 περ.α, 518 παρ.1 σε συνδ. με αρθ. 144, 520 παρ.1 ΚΠολΔικ). Επομένως, νόμιμα φερόμενη στο Δικαστήριο αυτό που είναι αρμόδιο για την εκδίκασή της (αρ. 19 Κ.Πολ.Δ, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το αρθ. 4 παρ.2 του ν. 3994/2011 σε συνδ. με το αρθ. 72 παρ.13 του ίδιου νόμου και αρθ. 51 ν. 2172/1993), πρέπει η ανωτέρω έφεση, για το παραδεκτό της οποίας καταβλήθηκαν τα με αρ. 129203 και 1219204/2012 παράβολα (βλ. αρθ. 495 παρ. 4 ΚΠολΔικ, όπως η παρ.4 προστέθηκε με το άρθρο 12 παρ.2 του ν. 4055/2012 - ΦΕΚ Α 51/12.3.2012), να γίνει τυπικά δεκτή και, σύμφωνα με την προεκτεθείσα νομική σκέψη, και ως κατ' ουσίαν βάσιμη, χωρίς περαιτέρω έρευνα των λόγων της, να εξαφανιστεί δε η εκκαλουμένη απόφαση μόνο ως προς τις προσβαλλόμενες ως άνω διατάξεις της, με τις οποίες δέχτηκε την αγωγή ως προς τον εκκαλούμενο - 2ο εναγόμενο και ως προς τη διάταξη των δικαστικών εξόδων όσον αφορά το δεύτερο εναγόμενο, να κρατηθεί η υπόθεση και να γίνει αναδικασή της από το Δικαστήριο τούτο, περαιτέρω δε να ερευνηθεί η από 18-12-2009 και με αρ. εκθες. καταθ. 12699/2009 αγωγή της εφεσίβλητης ως προς τη νομική και ουσιαστική της βασιμότητα, κατά τα αντίστοιχα κεφάλαια της ως προς τα οποία εξαφανίστηκε η εκκαλουμένη (αρθ. 522 ΚΠολΔικ), κατά την αυτή διαδικασία που δίκασε και το πρωτοβάθμιο δικαστήριο (βλ. αρθ. 528, 226 επ. ΚΠολΔικ).

Ως προς τη νομική βασιμότητα της αγωγής λεκτέα τα ακόλουθα : α) Η υπόθεση, όπως προεκτέθηκε, κρίνεται από το παρόν Δικαστήριο μόνο όσον αφορά την εις ολόκληρον ευθύνη του δεύτερου εναγομένου (νυν εκκαλούντος φυσικού προσώπου) ως κυρίαρχου μετόχου και νομίμου εκπροσώπου της πρώτης εναγόμενης (που δεν είναι εν προκειμένω διάδικος), η οποία ευθύνη θεμελιώνεται, κατά τα εκτιθέμενα στην αγωγή, στην κατάχρηση της νομικής προσωπικότητας της τελευταίας, ως προς την οποία βάση εφαρμοστέο τυγχάνει το ελληνικό ουσιαστικό δίκαιο, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 10 ΑΚ, ως το δίκαιο της πραγματικής έδρας της πρώτης εναγόμενης, το οποίο είναι εφαρμοστέο στην περίπτωση που η ευθύνη αυτή προϋποθέτει προηγούμενη άρση της αυτοτέλειας του νομικού προσώπου (ΕφΑΘ 4801/2009, Δνη 2010,250, ΕφΠειρ 1000/2006, ΕΝαυτΔ 2007,187). Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 34 του ΑΚ, του εφαρμοζομένου στην προκειμένη περίπτωση εσωτερικού δικαίου, ικανότητα δικαίου είναι η ικανότητα του φυσικού προσώπου να έχει δικαιώματα και υποχρεώσεις. Νομική προσωπικότητα, όμως, μπορούν να αποκτήσουν και ενώσεις προσώπων για την επιδίωξη ορισμένου σκοπού, καθώς επίσης και σύνολα περιουσίας για την εξυπηρέτηση ορισμένου σκοπού, κατά τη διάταξη του άρθρου 61 του ΑΚ, αν τηρηθούν οι όροι που αναγράφει ο νόμος, δηλαδή να αποκτήσουν ικανότητα δικαίου, η οποία πάντως δεν εκτείνεται κατά τη διάταξη του άρθρου 62 του ίδιου Κώδικα σε έννομες σχέσεις που προϋποθέτουν ιδιότητες φυσικού προσώπου. Επομένως νομική προσωπικότητα είναι η ικανότητα δικαίου, που απονέμεται από το νόμο σε οργανισμούς που επιδιώκουν ορισμένο σκοπό, οι οποίοι ανάγονται έτσι σε αυτοτελείς φορείς δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, δηλαδή σε νομικά πρόσωπα με χωριστή περιουσία απ' αυτή των μελών τους, που τους προσδίδει αυθύπαρκτη στο χώρο και συνεχή στο χρόνο οντότητα. Η νομική, λοιπόν, προσωπικότητα είναι δημιούργημα του δικαίου, με την οποία εξυπηρετούνται οικονομικές και κοινωνικές ανάγκες, όπως προπάντων είναι ο περιορισμός της ευθύνης και των κινδύνων κατά την άσκηση της εμπορικής δραστηριότητας με ανάλογη μείωση και του κόστους από τη συμμετοχή σ' αυτή. Η περιουσιακή αυτοτέλεια των νομικών προσώπων είναι συνεπώς το βασικότερο στοιχείο της ιδιοσυστασίας τους, που εκφράζεται και με τη διάταξη του άρθρου 70 ΑΚ, σύμφωνα με την οποία οι δικαιοπραξίες που επιχείρησε μέσα στα όρια της εξουσίας του το όργανο διοίκησης του νομικού προσώπου υποχρεώνουν το νομικό πρόσωπο. Απόρροια της ιδιαίτερης ικανότητας δικαίου των νομικών προσώπων είναι ακριβώς και η ιδιαίτερη ικανότητα ευθύνης τους, δηλαδή αποκλειστικής και χωριστής από την ευθύνη των μελών τους, που σημαίνει ότι υπέγγυα στους δανειστές του νομικού προσώπου είναι μόνον η δική του περιουσία και όχι και η περιουσία των μελών του, ενώ και αντιστρόφως η περιουσία του δεν είναι υπέγγυα στους ατομικούς δανειστές των μελών του. Ωστόσο ο απόλυτος αυτός διαχωρισμός δικαιολογείται, όταν εξυπηρετεί τους σκοπούς της χωριστής νομικής προσωπικότητας, διαφορετικά δεν είναι ανεκτός από το δίκαιο και κάμπτεται, είτε ευθέως με βάση σχετική διάταξη του νόμου, όπως λ.χ. είναι η διάταξη του άρθρου 83 §2 του κ.ν. 2190/1920, είτε κατά την καλή πίστη, όπως αυτή αποτυπώνεται στα άρθρα 281, 288 και 200 του ΑΚ, δηλαδή, όταν γίνεται κατάχρηση της αυτοτελούς ύπαρξης του νομικού προσώπου, οπότε καταφάσκει η άρση της περιουσιακής αυτοτέλειάς του. Ειδικότερα, η εταιρεία ως σύνολο έννομων σχέσεων και καταστάσεων, που διέπονται από ορισμένο πλέγμα κανόνων δικαίου με τη μορφή αυτοτελούς ενότητας, οφείλει να υπηρετεί κοινωνικό κυρίως σκοπό στο πλαίσιο και των συνταγματικών διατάξεων των άρθρων 5§1 και 12§§ 1, 3. Η χρησιμοποίηση έτσι της εταιρείας για την εξυπηρέτηση σκοπών αποδοκιμαζόμενων από την έννομη τάξη συνιστά απαγορευμένη από το νόμο κατάχρηση του θεσμού της εταιρείας. Η καταχρηστική συμπεριφορά, που εκδηλώνεται ως κατάχρηση θεσμού, δεν ρυθμίζεται ειδικά στο νόμο. Πρέπει, όμως, να υπαχθεί και αυτή στη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ και οι συνέπειές της να αντιμετωπισθούν σε αναλογία με τις συνέπειες της κατάχρησης δικαιώματος. Κατά την έννοια αυτή, δεν συνιστά καταχρηστική συμπεριφορά μόνον η συγκέντρωση των περισσότερων ή και όλων των μετοχών ανώνυμης εταιρείας ή των μεριδίων εταιρείας περιορισμένης ευθύνης σε ένα μόνον πρόσωπο, ακόμη και αν αυτό είναι ο διευθύνων σύμβουλος ή ο διαχειριστής της εταιρείας και την ελέγχει έτσι τυπικά και

ουσιαστικά (ΟΛΑΠ 5/1996 Ελλ.Δικ. 1996.1046), αφού αναγνωρίζεται από το δίκαιο η μονοπρόσωπη κεφαλαιουχική εταιρεία (ανώνυμη, ναυτική ή Ε.Π.Ε., βλ. άρθρ. 1§3 κ.ν. 2190/1920, όπως αντικαταστάθηκε με

το άρθρ. 3 του ν. 3604/2007, 41§2 ν. 959/1979, 43α ν. 3190/1955, που προστέθηκε με το άρθρ. 2 του π.δ. 279/1993), η οποία και διατηρεί την οικονομική αυτοτέλεια του νομικού προσώπου της έναντι του φυσικού προσώπου, στο οποίο ανήκουν οι μετοχές ή τα μερίδιά της. Δεν συνιστά επίσης καταχρηστική συμπεριφορά η επιλογή μιας κεφαλαιουχικής εταιρείας για την άσκηση μέσω αυτής επιχειρηματικής δραστηριότητας από έναν ή περισσότερους επιχειρηματίες με σκοπό η εταιρεία να λειτουργήσει ως μηχανισμός

απορρόφησης των τυχόν δυσμενών συνεπειών της επιχειρηματικής δραστηριότητάς τους, αφού το σκοπό ακριβώς αυτό προορίστηκε να εξυπηρετεί η κεφαλαιουχική εταιρεία. Συνεπώς, δεν λειτουργούν αθέμιτα οι διάφοροι επιχειρηματίες που επιλέγουν κάποιον από τους προαναφερόμενους τύπους της κεφαλαιουχικής εταιρείας για να θωρακίσουν με τα πλεονεκτήματα, που αυτός προσφέρει, την επιχειρηματική δραστηριότητά τους, γιατί αυτό και δεν δικαιολογείται η ταύτισή τους με την εταιρεία και η μεταφορά έτσι στους ίδιους της ευθύνης που βαρύνει το νομικό πρόσωπο της εταιρείας. Περαιτέρω, δεν συνιστά καταχρηστική συμπεριφορά κατά την παραπάνω έννοια ούτε η ταύτιση των συμφερόντων της εταιρείας με αυτά του βασικού μετόχου ή εταίρου της ή η συστηματική απ' αυτούς παροχή εγγυήσεων υπέρ της εταιρείας, ούτε η εμφάνισή τους ως των

ουσιαστικών φορέων της ασκούμενης από την εταιρεία επιχείρησης, αφού η εταιρεία εξυπηρετεί σε τελική ανάλυση τα συμφέροντα των προσώπων αυτών, τα οποία με την παροχή από μέρος τους εγγυήσεων για λογαριασμό της εταιρείας διασφαλίζουν αντίστοιχα και τα δικά τους συμφέροντα κατά θεμιτό ασφαλώς τρόπο, ενώ αλληλένδετη με την ιδιότητα του βασικού μετόχου ή εταίρου είναι η εμφάνιση των προσώπων αυτών ως των ουσιαστικών φορέων της επιχειρηματικής εταιρικής δράσης. Σε όλες, λοιπόν, τις περιπτώσεις αυτές, που δεν διαπιστώνεται κατάχρηση κατά τη λειτουργία του εταιρικού θεσμού, διατηρείται αναλλοίωτη και η αυτοτέλεια της εταιρείας ως νομικού προσώπου. Όμως, η αρχή αυτή της οικονομικής αυτοτέλειας και ευθύνης του νομικού προσώπου της εταιρείας έναντι των μετόχων ή των εταίρων της υποχωρεί, όταν η επίκληση της διαφορετικής προσωπικότητάς της χρησιμεύει για να νομιμοποιηθεί αποτέλεσμα αντίθετο προς τους κανόνες της καλής πίστης, δηλαδή όταν οι πράξεις της εταιρείας είναι στην πραγματικότητα πράξεις του κυρίαρχου μετόχου ή εταίρου της που σκόπιμα παραλλάσσονται ή αντιστρόφως όταν οι πράξεις του φυσικού προσώπου συνεχονται με την εταιρεία από την οποία αθέμιτα επιχειρείται να αποκοπούν. Η μορφή αυτή κατάχρησης του θεσμού της εταιρείας εκδηλώνεται κυρίως στις περιπτώσεις που ο κυρίαρχος μέτοχος ή εταίρος χρησιμοποιεί τη νομική προσωπικότητα της εταιρείας για να καταστρατηγήσει το νόμο (λ.χ. να παρακάμψει απαγόρευση που τον δεσμεύει ως φυσικό πρόσωπο) ή για να προκαλέσει με δόλο ζημία σε τρίτο (οπότε θα αναγκάσει και αδικοπρακτική ευθύνη του) ή για να αποφευχθεί η εκπλήρωση είτε εταιρικών είτε ατομικών υποχρεώσεων του, που δημιουργήθηκαν καθ' υπέρβαση των πραγματικών εταιρικών ή ατομικών του δυνατοτήτων του, κριτήρια δε ενδεικτικά μιας τέτοιας κατάχρησης είναι προπάντων η ανεπαρκής χρηματοδότηση της εταιρείας και η σύγχυση της εταιρικής με την ατομική περιουσία του, αφού εξ αιτίας μεν της ελλιπούς χρηματοδότησης ο επιχειρηματίας μεταφέρει αθέμιτα στους δανειστές της εταιρείας τους κινδύνους από τη δική του στην ουσία επιχειρηματική δραστηριότητα, ενώ αθέμιτα και στην περίπτωση της σύγχυσης των περιουσιών χρησιμοποιεί την εταιρική περιουσία για τις δικές του δραστηριότητες ή αντιστρόφως επωφελείται η εταιρεία σε βάρος των ατομικών του δανειστών. Ασφαλώς καταχρηστική είναι και η συμπεριφορά του βασικού μετόχου ή εταίρου που συναλλάσσεται με παρένθετο πρόσωπο την εταιρεία, όταν η εταιρεία δεν έχει εταιρική οργάνωση ή δεν έχει αναπτύξει επιχειρηματική δράση και είναι αυτός στην ουσία που συναλλάσσεται υπό την εταιρική επωνυμία για δικό του όφελος. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις ως κύρωση επιβαλλόμενη προς αποφυγή της κατάχρησης προσήκει η άρση ή η κάμψη της νομικής προσωπικότητας της εταιρείας ή κατ' άλλη έκφραση η διεύθυνση στο υπόστρωμά της και η επέκταση από την εταιρεία στους μετόχους ή εταίρους των συνεπειών που την αφορούν ή αντιστρόφως η επέκταση των αντίστοιχων συνεπειών από τους μετόχους ή εταίρους στην εταιρεία, ιδιαίτερα όταν οι τρίτοι, που συμβλήθηκαν με την εταιρεία ή το βασικό μέτοχο ή εταίρο της, οδηγήθηκαν στη συγκεκριμένη συναλλαγή εξαιτίας της εμφανιζόμενης σ' αυτούς παραλλαγμένης κατάστασης. Σε κάθε,

πάντως, περίπτωση η άρση της αυτοτέλειας του νομικού προσώπου είναι προσωρινή και περιορισμένη, δηλαδή δεν καταλύεται η ίδια η νομική προσωπικότητα της εταιρείας, αλλά παραμερίζεται μόνο για τη συγκεκριμένη συναλλαγή η περιουσιακή αυτοτέλειά της, με την έννοια ότι η εταιρεία ή αναλόγως ο βασικός μέτοχος ή εταίρος της παραμένουν οφειλέτες, που ευθύνονται πλέον από κοινού και εις ολόκληρο (άρθρ. 481 ΑΚ) για τις ζημιόγόνες συνέπειες (άρθρ. 926 ΑΚ) της συναλλαγής τους, δηλαδή δημιουργείται ένας πρόσθετος οφειλέτης, στον οποίο επεκτείνονται (διαχέονται) οι συνέπειες αυτές με κατεύθυνση είτε από την εταιρεία προς το βασικό μέτοχο ή εταίρο είτε με αντίστροφη κατεύθυνση. Με διαφορετική άλλωστε εκδοχή, δηλαδή αν αποκλεισθεί η ευθύνη της εταιρείας ή αναλόγως του βασικού μετόχου ή εταίρου της και γίνει δεκτή η ευθύνη του ενός μόνον απ' αυτούς, θα υφίσταται το νομικό παράδοξο να διατηρείται μεν για την εταιρεία ή το βασικό μέτοχο ή εταίρο ο ενοχικός δεσμός από τη συναλλαγή τους, να μην αναδύονται όμως γι' αυτούς έννομες συνέπειες και μάλιστα στην περίπτωση αυτή θα μπορούν να επικαλεσθούν τη μεταφορά (μετακύλιση) των συνεπειών από την εταιρεία στο βασικό μέτοχο ή εταίρο της ή αντιστρόφως από το μέτοχο αυτό ή εταίρο στην εταιρεία και τον αποκλεισμό έτσι της ευθύνης του άλλου, όχι μόνον οι αντισυμβαλλόμενοι, αλλά και τρίτα πρόσωπα ως προς τη συγκεκριμένη συναλλαγή, μολονότι η κάμψη της νομικής προσωπικότητας δεν προϋποθέτει διαπλαστική δήλωση του ενδιαφερομένου, αλλά ως έννομη κατάσταση, που συνεπάγεται αντίστοιχες έννομες συνέπειες, προκύπτει αυτοδικαίως, εφόσον υπάρξει κατάχρηση της νομικής προσωπικότητας της εταιρείας. Στο πλαίσιο ακριβώς αυτό εντάσσεται και αξιολογείται και η συνηθισμένη στη ναυτιλία επιχειρηματική δραστηριότητα, κατά την οποία ο επιχειρηματίας, που δεν επιθυμεί να διακινδυνεύσει απεριόριστα κεφάλαια, συνιστά μία ή περισσότερες εταιρείες στο εσωτερικό ή στο εξωτερικό της Χώρας, οι οποίες συναλλάσσονται με τρίτους για τον εφοδιασμό πλοίων είτε απευθείας οι ίδιες είτε με ανάθεση της διαχείρισής τους σε άλλη εταιρεία, η οποία προϋπάρχει ή ιδρύεται για το σκοπό αυτό και ενεργεί για λογαριασμό τους. Κατ' αυτό τον τρόπο τον έλεγχο της εταιρείας αυτής, αλλά συνήθως και της διαχειρίστριας εταιρείας, διατηρεί ο επιχειρηματίας, που συμμετέχει κατά κανόνα και στη διοίκησή τους και ως κύριος μέτοχος κερδοσκοπεί έμμεσα με την απόληψη των κερδών της συναλλασσόμενης εταιρείας. Η επιχειρηματική αυτή δραστηριότητα δεν προσδίδει από μόνη της την ιδιότητα και τις έννομες συνέπειες του συναλλαχθέντος στον επιχειρηματία, αφού λείπει από αυτόν η βούληση της εκμετάλλευσης της συναλλασσόμενης εταιρείας για λογαριασμό του.

Αντίθετα, ο επιχειρηματίας θα ευθύνεται κατά τα ανωτέρω και ατομικώς, αν αποδειχθεί ότι οι παραπάνω εταιρείες είναι εικονικές ή δραστηριοποιούνται κυρίως για λογαριασμό του και ότι αυτός ασκεί, συνεπώς, στην πραγματικότητα για τον εαυτό του τη ναυτιλιακή επιχείρηση, οπότε εκτός από την απολαβή των κερδών πρέπει να επωμίζεται ο ίδιος και τον οικονομικό κίνδυνο από τις συναλλαγές με τρίτους (ΟΛΑΠ 2/2013 ΠΕΙΡΝΟΜ 2013/48).

Β) Ως προς την ενδοσυμβατική ευθύνη από τις αναφερόμενες στην αγωγή συμβάσεις πώλησης, οι οποίες καταρτίστηκαν στον Πειραιά, όπου ορίστηκε και ως τόπος αποπληρωμής των τιμημάτων από την αγοράστρια εταιρεία που έχει -κατά τα εκτιθέμενα στην αγωγή- την πραγματική της έδρα στην Ελλάδα, όπου κατοικεί και ο συνυπεύθυνος με αυτήν κατά τα εκτιθέμενα στην αγωγή για την καταβολή των τιμημάτων δεύτερος εναγόμενος - εκκαλών, εφαρμοστέο είναι επίσης το ελληνικό ουσιαστικό δίκαιο, ως το δίκαιο στο οποίο επέλεξαν τα μέρη να υπαχθούν μετασυμβατικώς, εφόσον η ενάγουσα στο δικόγραφο της επικαλείται τις διατάξεις του ελληνικού ουσιαστικού δικαίου, τις οποίες δεν αποκρούει ο ημεδαπός εναγόμενος - εκκαλών, κατ' άρθρο 25 ΑΚ σε συνδυασμό με αρθ. 3 παρ.1 - 3 της Συμβάσεως της Ρώμης του έτους 1980, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, που κυρώθηκε με το ν. 1792/1988 και αποτελεί από 14.1.1991 εσωτερικό δίκαιο της Ελλάδας με την ισχύ που δίνει σ' αυτό το άρθρο 28 παρ.1 του Συντάγματος, η οποία σύμβαση ισχύει και στις κρινόμενες συμβάσεις που συνήφθησαν πριν από την 17/12/2009 που είναι η ημερομηνία έναρξης εφαρμογής

του Κανονισμού (ΕΚ) 593/2008 (άρθρο 29) (βλ. ΑΠ 1383/2008 ΕΝΔ 2009.57, ΕΦΠΕΙΡ 542/2012 ΕΝΔ 2012/418, ΕΦΠΕΙΡ 36/2012, ΕΦΠΕΙΡ 262/2012 ΕΝΔ 2012.269). Σύμφωνα με το εφαρμοστέο εσωτερικό ουσιαστικό δίκαιο η αγωγή, κατά το κρινόμενο από το παρόν Δικαστήριο τμήμα της, είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 361, 513 επ., 281, 288, 481 επ., 291 (σε συνδ. με το άρθρο 1 του ν. 740/1977, εφόσον πρόκειται για διεθνή συναλλαγή που αφορά την εκμετάλλευση πλοίου, έτσι ώστε να είναι νόμιμη η συνομολόγησή της σε αλλοδαπό νόμισμα), 293, 295, 341, 345, 346 ΑΚ, 1047§1 ΚΠολΔ, όπως ισχύει και κατά το χρόνο δημوسیευσεως της παρούσας αποφάσεως (άρθρο 535 παρ.1 ΚΠολΔικ και Σχρουήλ Σαμουήλ <<η έφεση >> παρ.840) (επίσης, για το επιτρεπτό της προσωπικής κράτησης ως μέσου αναγκαστικής εκτέλεσης επί εμπόρων για ενοχικές απαιτήσεις και μετά την κύρωση με το ν. 2462/1997 του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα που συνήφθη μεταξύ των κρατών μελών του Ο.Η.Ε. στη Ν. Υόρκη στις 16-12-

1966, καθώς και για το ορισμένο της αγωγής με την οποία διώκεται η προσωπική κράτηση εμπόρου για εμπορικές απαιτήσεις βλ. ΟΛΑΠ 23/2005, Αρμ 2006,405, ΑΠ 33/2011, ΕπισκΕμπΔ 2011,436, ΑΠ 272/2011 ΝΟΜΟΣ, ΕΦ ΔΩΔ 386/2005 ΝΟΜΟΣ). Ειδικότερα ως προς το επικουρικό αίτημα περί καταψήφισής του ισόποσου σε ευρώ του προαναφερθέντος οφειλομένου ποσού των 46.236,58 δολλαρίων ΗΠΑ με βάση τη συναλλαγματική ισοτιμία των δύο νομισμάτων κατά την ημέρα πληρωμής, αυτό είναι νόμιμο, καθόσον από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 291, 292 ΑΚ και 6§1 ν. 5422/1932, που εξακολουθεί να ισχύει και μετά την εισαγωγή του ΑΚ (άρθρο 20 ΕισΝΑΚ), συνάγεται ότι, όταν συνομολογήθηκε νόμιμο οφειλή σε ξένο νόμισμα πληρωτέο στην Ελλάδα, όπως εν προκειμένω, ο οφειλέτης υποχρεούται να καταβάλει το οφειλόμενο ποσό και ο δανειστής, ενσκώντας με την αγωγή την αξίωσή του, δικαιούται να το ζητήσει μόνο σε δραχμές (και από 01-01-2002 σε ευρώ, αρθρ. 1 ν. 2842/2000) με βάση τη συναλλαγματική ισοτιμία του ημεδαπού και του αλλοδαπού νομίσματος κατά την ημέρα κατά την οποία πράγματι γίνεται η πληρωμή (ΑΠ 678/2010 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1614/2006, ΝοΒ 2007.848, ΕΦ ΠΕΙΡ 36/2012 ΕΝΑΥΤΔ 2012/302, ΕΦ ΠΕΙΡ 145/2011 ΠΕΙΡΝΟΜ 2011/194). Πρέπει, επομένως, η αγωγή (κατά το μέρος της που μεταβιβάστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου) να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν δεδομένου ότι έχει καταβληθεί το απαιτούμενο τέλος

δικαστικού ενσήμου με τα ανάλογα ποσοστά υπέρ του ΤΝ, ΤΑΧΔΙΚ και Ε.Τ.Α.Α. (βλ. τα υπ' αριθμ. 084136, 211002, 281610, και 334512 σειρά Α' αγωγή με τα επικολληθέντα σε αυτά ένσημα του Ταμείου Νομικών και του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων). Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης της μάρτυρος του εκκαλούντος-δεύτερου εναγομένου που εξετάστηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου και περιλαμβάνεται στα ταυτάριθμα της παρούσας απόφασης πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης (επισημαίνεται ότι η ενάγουσα-εφεσίβλητη δεν εξέτασε μάρτυρες ούτε ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου ούτε ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου) και όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων, τα οποία οι διάδικοι νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η εδρεύουσα στην Κύπρο ενάγουσα εταιρεία και η εδρεύουσα στη Λευκωσία Κύπρου

εταιρεία με την επωνυμία <<..... LTD>> (πρώτη εναγόμενη) δραστηριοποιούνται διεθνώς στον κλάδο του εφοδιασμού πλοίων με καύσιμα και λιπαντικά. Κατόπιν διαδοχικών συμβάσεων πωλήσεων που καταρτίστηκαν μεταξύ των ανωτέρω εταιρειών στον Πειραιά, η ενάγουσα πώλησε διαδοχικά στην εταιρεία <<..... ΕΛ.ΤΙ.ΝΤΙ (.....LTD)>> και παρέδωσε

κατά τις κατωτέρω συμφωνίες των συμβαλλομένων μερών στα αντίστοιχα πλοία τις ακόλουθες ποσότητες λιπαντελαίου: α) Δυνάμει της από 8-1-2008 σύμβασής πωλήσεως 60 εκατόλιτρα λιπαντελαίου συστήματος κύριας μηχανής τύπου CASTROL TLX 404 για τον εφοδιασμό του φορτηγού πλοίου <<.....> που παραδόθηκαν στο λιμένα του Κολόμπο στις 10-1-2008 αντί 220 δολ. ΗΠΑ ανά εκατόλιτρο και συνολικά αντί δολ. ΗΠΑ 13.270,40, το οποίο ήταν καταβλητέο στον Πειραιά μέχρι την 10-3-2008, μετά την παρέλευση της οποίας η αντισυμβαλλομένη της ενάγουσας (πρώτη των εναγομένων) θα επιβαρυνόταν με τόκο υπερημερίας. Για την εν λόγω πώληση εκδόθηκε από την ενάγουσα το από 17-1-2008 και υπ' αριθμ. 2906 τιμολόγιο, για συνολικό ποσό δολ. ΗΠΑ 13.520,40 από το οποίο ποσό δολ. ΗΠΑ 250 αποτελεί πρόσθετη συμφωνημένη χρέωση για τη σύντομη προθεσμία παράδοσης. β) Δυνάμει της 25-1-2008 σύμβασής πωλήσεως: 1) Λιπαντέλαιο συστήματος κύριας μηχανής, τύπου CASTROL MARINE CDX 30, χύμα, 50,270 εκατόλιτρα αντί 152

δολ. ΗΠΑ ανά εκατόλιτρο, αξίας 7.641,04 δολ. ΗΠΑ. 2) Λιπαντέλαιο κυλινδρών τύπου CASTROL MARINE CYLITECH 70, χύμα 100,570 εκατόλιτρα, αντί 178 δολ. ΗΠΑ ανά εκατόλιτρο, αξίας 17.901,46 δολ. ΗΠΑ. 3) Συνθετικό λιπαντέλαιο κλειστών οδοντώσεων (γραναζιών), τύπου BP ENERSYN HTX 220, σε βαρέλια, 2,080 εκατόλιτρα, αντί 2.015 δολ. ΗΠΑ ανά εκατόλιτρο, αξίας 4.191,20 δολ. ΗΠΑ. 4) Λιπαντέλαιο στροβιλοφυσητήρων, τύπου CASTROL PERFECTO T 68, ένα δοχείο εκατό λίτρων αντί 320 δολ. ΗΠΑ. Η παράδοση έγινε για τον εφοδιασμό του φορτηγού πλοίου «.....» στον λιμένα της Αγίας Πετρούπολης

στις 11-2-2008. Το συνολικό τίμημα της συναλλαγής ήταν καταβλητέο στον Πειραιά μέχρι την 11-4-2008, μετά την παρέλευση της οποίας η πρώτη των εναγόμενων θα επιβαρυνόταν με τόκο υπερημερίας. Για την εν λόγω πώληση εκδόθηκε από την ενάγουσα το από 29-2-2008 και υπ` αριθμ. 3057 τιμολόγιο, για συνολικό ποσό δολ. ΗΠΑ 30.373,70, από το οποίο ποσό δολ. ΗΠΑ 320 αποτελεί συμφωνημένα έξοδα τελωνείου. γ) Δυνάμει της 2-5-2008 σύμβασης πωλήσεως τα ακόλουθα λιπαντικά κατά είδος ποσότητα και τιμή: 1) Λιπαντέλαιο ηλεκτρομηχανών τύπου CASTROL MARINE MLC 30, σε βαρέλια, 8,320 εκατόλιτρα, αντί 174 δολ. ΗΠΑ ανά εκατόλιτρο, αξίας 1.447,68 δολ. ΗΠΑ. 2) Υδραυλικό λιπαντέλαιο τύπου CASTROL HYSPIN AWH-M 32, σε βαρέλια, 2,080 εκατόλιτρα αντί 310 δολ. ΗΠΑ ανά εκατόλιτρο, αξίας 644,80 δολ. ΗΠΑ. Η παράδοση έγινε, για τον εφοδιασμό του φορτηγού πλοίου «.....» στον λιμένα του Πειραιά στις 6-5-2008. Το συνολικό τίμημα της συναλλαγής ήταν καταβλητέο στον Πειραιά μέχρι την 5-7-2008, μετά την παρέλευση της οποίας η πρώτη των εναγόμενων θα επιβαρυνόταν με τόκο υπερημερίας. Για την εν λόγω πώληση εκδόθηκε από την ενάγουσα το από 20-5-2008 και υπ` αριθμ. 3338 τιμολόγιο, για συνολικό ποσό δολ. ΗΠΑ 2.342,48 από το οποίο ποσό δολ. ΗΠΑ 320 αποτελεί πρόσθετη συμφωνημένη χρέωση για τη σύντομη προθεσμία παράδοσης. Τα ανωτέρω δεν αμφισβητούνται από τον εκκαλούντα - εναγόμενο. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι κατά τη σύναψη των ανωτέρω συμβάσεων την αγοράστρια εταιρεία εκπροσωπούσε ο εκκαλών - δεύτερος εναγόμενος, γεγονός που δεν αμφισβητεί κανείς από τους διαδίκους. Με τη διαφορά ότι η ενάγουσα-εφεσίβλητη ισχυρίζεται ότι ο δεύτερος εναγόμενος και ήδη εκκαλών είναι ο μοναδικός άλλως ο κύριος μέτοχος, πρόεδρος του Δ.Σ. και νόμιμος εκπρόσωπος της πρώτης εναγόμενης, ο οποίος, καλυπτόμενος πίσω από τον εταιρικό μανδύα αυτής, τη χρησιμοποιεί, κατά κατάχρηση της νομικής της προσωπικότητας, για να καταστρατηγήσει το νόμο και να προκαλέσει δολίως ζημία σε τρίτους δανειστές του, μεταξύ των οποίων και η ενάγουσα και ότι ειδικότερα ο δεύτερος εναγόμενος ελέγχει την πρώτη εναγόμενη εταιρεία και λαμβάνει όλες τις κρίσιμες για τη λειτουργία και τη δραστηριότητά της αποφάσεις, τη χρησιμοποιεί ως παρένθετο πρόσωπο με μοναδικό σκοπό την αποφυγή αναλήψεως ατομικών ευθυνών κατά τη διενέργεια των επιχειρηματικών του δραστηριοτήτων και ως εκ τούτου ευθύνεται εις ολόκληρον με την πρώτη εναγόμενη για τα χρέη της έναντι των δανειστών της. Προς απόδειξη των ισχυρισμών της η ενάγουσα προσκομίζει και επικαλείται τα ακόλουθα έγγραφα: α) Τα από 8-6-2008, 17-8-2009 δημοσιεύματα της εφημερίδας <<.....>>, το από 24-6-2008 δημοσίευμα της εφημερίδας <<.....>> και το από 13-7-2008 δημοσίευμα της εφημερίδας <<.....>>, τα οποία αναφέρονται σε ερευνώμενη και μήπως αποδεδειγμένη σχέση του εναγομένου με την εταιρεία <<..... (..... LTD)>>, εκ των οποίων άλλα δεν αναφέρουν τον εναγόμενο καν ονομαστικώς, άλλα τον αναφέρουν ως <<φερόμενο νόμιμο εκπρόσωπο>> και άλλα ως γενικώς εμπλεκόμενο ή ωφελούμενο από τις καταθέσεις μεγάλων χρηματικών ποσών στο πλαίσιο της ανάκρισης για την υπόθεση της <<.....>>, τα οποία ουδέν περί των προπαρατεθέντων αγωγικών ισχυρισμών της ενάγουσας αποδεικνύουν, αφενός λόγω της γενικότητάς τους και αφετέρου, διότι αποτελούν πληροφορίες -ανεπιβεβαίωτες- από διάφορα δημοσιογραφικά ρεπορτάζ. β) Την από 11/11/2008 ηλεκτρονική επιστολή του εναγομένου προς την ενάγουσα με θέμα <<εκκρεμές ποσό>> στην οποία φαίνεται ο εναγόμενος να αιτιολογεί την καθυστέρηση πληρωμής κάποιων (αόριστα αναφερομένων) ποσών για κάποιες (αόριστες) συναλλαγές μεταξύ των ως άνω εταιρειών, οι οποίες, όμως, δεν αντιστοιχίζονται με τις επίδικες, ενώ ο εναγόμενος ενεργεί και υπογράφει την επιστολή αυτή ως πράκτορας (as agents) μαζί με την εταιρεία <<..... S.A.>>. γ) Το από 19/1/2010 πιστοποιητικό του Τμήματος Εφόρου Εταιρειών και Επισήμου Παραλήπτη του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ της Κυπριακής Δημοκρατίας, από το οποίο προκύπτει ότι Διευθυντής της εταιρείας <<..... (..... LTD)>> είναι ο <<.....>> και όχι ο εναγόμενος, χωρίς η ενάγουσα να γνωρίζει <<το βαθμό συγγενείας>> των δύο αυτών προσώπων (βλ. σελ. 8 των προτάσεων της εφεσίβλητης), αλλά παρόλα αυτά χαρακτηρίζει, χωρίς κανένα άλλο αποδεικτικό στοιχείο, τον <<.....>> <<παρένθετο πρόσωπο>>. δ) Την από 1/12/2009 με αρ.πρωτ. 7581 ανακοίνωση καταχώρησης στο ΜΑΕ της αντικατάστασης στο Δ.Σ. της εταιρείας <<..... S.A.>> της παραιτηθείσας Συμβούλου <<.....>> με τον <<.....>>, το οποίο ουδένα αγωγικό ισχυρισμό αποδεικνύει. ε) Το από 23-11-2009 πρακτικό του Δ.Σ. της ίδιας ανωτέρω εταιρείας από την οποία προκύπτει ότι ο εναγόμενος είναι Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος της με μέλη τη σύζυγό του <<.....>>, τη θυγατέρα του <<.....>>, τον αδελφό του <<.....>> και τον <<.....>>, από το οποίο προκύπτει, χωρίς να έχει δημιουργηθεί αμφισβήτηση περί τούτου, η σχέση του εναγομένου με την ανωτέρω εταιρεία, χωρίς, όμως, να αποδεικνύεται κανείς από τους ανωτέρω παρατεθέντες και ερευνημένους αγωγικούς ισχυρισμούς. Επιπλέον, επισημαίνεται ότι οι τελευταίοι δεν αποδείχθηκαν ούτε με κάποια μαρτυρική κατάθεση από την οποία να προκύπτει ότι ο εναγόμενος ενήργησε εξαρχής κατά κατάχρηση της νομικής προσωπικότητας της πρώτης εναγόμενης εταιρείας, με την έννοια που στην προπαρατεθείσα νομική σκέψη εκτέθηκε. Αντιθέτως, ο εναγόμενος εξέτασε ενόρκως στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου την υπάλληλό του στην εταιρεία <<..... S.A.>>, <<.....>>, από την κατάθεση της οποίας προκύπτει ότι ο εναγόμενος ενήργησε στις επίδικες συναλλαγές ως πληρεξούσιος της αγοράστριας εταιρείας <<..... LTD)>>, της οποίας δεν είναι μέτοχος, εταίρος ή διαχειριστής της και ότι νόμιμος εκπρόσωπος της τελευταίας κατά το επίδικο χρονικό διάστημα ήταν ο μοναδικός Διευθυντής της <<.....>> Τα ανωτέρω συμβαδίζουν με το προσκομιζόμενο από τον εκκαλούντα-εναγόμενο μεταγενέστερο των ανωτέρω συμβάσεων από 4-9-2008 γενικό πληρεξούσιο της εταιρείας <<..... (.....LTD)>>, το οποίο υπογράφει ο <<.....>> ως μόνος Διευθυντής της εταιρείας, και με το οποίο η εταιρεία καθιστά τον εναγόμενο <<νόμιμο γενικό πληρεξούσιο αντιπρόσωπό της>>, με διευρυμένες εξουσίες διαχείρισης του συνόλου της κινητής και ακίνητης εταιρικής περιουσίας, των τραπεζικών λογαριασμών της εταιρείας και εξουσίες εκπροσώπησής της. Αυτό από μόνο του, όμως, δεν αρκεί για να προσδώσει στον εναγόμενο την

ιδιότητα του κυρίου και βασικού μετόχου της αγοράστριας εταιρείας, ο οποίος ενήργησε στις κρινόμενες συμβάσεις κατά κατάχρηση της νομικής προσωπικότητάς της, συναλλασσόμενος με παρένθετο πρόσωπο την εταιρεία αυτή, χωρίς η εταιρεία να έχει εταιρική οργάνωση ή να έχει αναπτύξει επιχειρηματική δράση και όντας αυτός (εναγόμενος) στην ουσία που συναλλάχθηκε υπό την εταιρική επωνυμία για δικό του όφελος. Ούτε αποδείχθηκε ότι η ενάγουσα που συμβλήθηκε με την εταιρεία ή τον εναγόμενο ως βασικό μέτοχο ή εταίρο της, οδηγήθηκε στη συγκεκριμένη συναλλαγή εξαιτίας της εμφανιζόμενης σ' αυτήν παραλλαγμένης κατάστασης (γεγονός που άλλωστε δεν επικαλείται). Συνεπώς, ο εναγόμενος δεν ευθύνεται εις ολόκληρον με την αγοράστρια εναγομένη εταιρεία <<..... (..... LTD)>> στην καταβολή των τιμημάτων των ενδίκων πωλήσεων και η αγωγή πρέπει να απορριφθεί ως προς αυτόν ως ουσιαστικά αβάσιμη. Λόγω της ήττας της ενάγουσας - εφεσίβλητης, πρέπει αυτή να υποχρεωθεί να καταβάλει στον εκκαλούντα τα δικαστικά έξοδα μόνο του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας, ελλείψει δικαστικών εξόδων από τον ερημοδικασθέντα εναγόμενο στον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας, όπως ορίζεται στο διατακτικό της παρούσας (αρθ. 106,176, 183, 191 παρ. 2 ΚπολΔικ σε συνδ. με αρθ. 63 παρ. 1, 68 παρ.1 και 69 παρ.3 ν. 4194/2013 -ΦΕΚ 208/2013). Επίσης, λόγω της ολικής νίκης του εκκαλούντος, πρέπει να επιστραφούν σε αυτόν τα κατατεθέντα από αυτόν με αριθμούς 1219203/2012 και 1219204/2012 παράβολα (βλ. αρθ. 495 παρ.4, όπως προστέθηκε με το άρθρο 12 παρ.2 του ν. 4055/2012)

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμολία των διαδικών .

Δέχεται τυπικά και κατ' ουσίαν την έφεση .

Διατάσσει την επιστροφή των με αριθμούς 1219203/2012 και 1219204/2012 παραβόλων στον καταθέσαντα .

Εξαφανίζει την υπ αρ. 755/2012 οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιά (τακτική διαδικασία), κατά το μέρος της που δέχτηκε την από 18-12-2009 και με αρ. εκθες. καταθ. 12699/2009 αγωγή της εφεσίβλητης ως προς τον δεύτερο εναγόμενο (- εκκαλούντα) και ως προς την αντίστοιχη διάταξη της περί δικαστικών εξόδων .

Κρατεί και δικάζει κατ' ουσίαν την ανωτέρω αγωγή κατά τα αντίστοιχα κεφάλαιά της, ως προς τα οποία εξαφανίστηκε η εκκαλουμένη απόφαση.

Απορρίπτει την αγωγή ως προς το δεύτερο εναγόμενο .

Επιβάλλει σε βάρος της εφεσίβλητης τα δικαστικά έξοδα του εκκαλούντος του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει σε χίλια επτακόσια (1.700) ευρώ .

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο ακροατήριό του στον Πειραιά σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στις 27 Μαρτίου 2014, από των των διαδικών και των πληρεξουσίων τους δικηγόρων.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ